

ker je sam priznal v svojem pismu, da je vse njegovo delo v tem prazno, bob v steno. Njemu je bilo pa pač zato, da bi pokazal Slovincem svojo pest, če bi jih že tudi z njo ne vdaril. Mi se torej postavimo zoper to odločno. Mi obsojamo pismo vis. dež. odbora gledé na to stvar, ker nam sega v naše narodno življenje in v pravice za to, da si ga vpravimo sami. Zato pa glasujemo zoper tak predlog. (Živo odobravanje na desni.)

Gospodarske stvari.

Vojska sovražniku kuhinje in sadjarstva.

1. Ščurki. Ti sovražniki snage so po hišah in kuhinjah gnjusna golazen. Kjer je storo zidovje, tam jih je težko pokončati in z otrovanjem ali strupom zgodijo se lahko nesreče. Celo lahko pa jih polovi človek na naslednji način: Vzame se lošana posoda in se napolni do polovice z vodo. Čez posodo se pa položita križem dve ozki ploščasti paličici in na sredini križa se priveže kosček sladkorja in kruha. Posoda se k zidu pristavi ali pa se kaka deskica stransko položi, da ščurki lahko na posodo pridejo. Ščurki sladkor in kruh radi žró, eden drugega odbijajo ter tako v vodo popadajo in se potopijo.

2. Miši v sadunosnikih. — Miši na mladem drevju, na koreninah v nekaterih krajih silno veliko škode napravijo, v časih korenine tako oglodajo, da se drevo že drugo leto posuši. Najlažje jih poloviš tako-le: V vrtu izkoplji za meter globoko jamo ter jo izdelaj celo gladko navpik. Če vode ne drži, pa se z ilovico zamaže, ter do polovice z vodo napolni. Nad vodo se napravi pedenj širok gladek obod tako velik, kakor je jama široka. Na tak način ne more nobena več ven in se potopijo. Ne bode ti njih nobena več hodila v škodo.

Sejmovi. Dne 27. decembra v Vitanji. Dne 2. januarija v Bučah in v Št. Jurji na južni železnici.

Dopisi.

Izpod Orlice pri Brežicah. (Volitve v okr. zastop.) Nesramni odpadniki in hudobni nasprotniki milega naroda, kaj si bote še vse izmislili! Sedaj, ko se je približal čas volitve, zdaj bote gotovo še tisto betvo pameti zgubili, ker noč in dan agitujete. Naš Jaka bo volilno jetiko dobil, on se boji, da bi mu mastna služba spodletela. Oj, on je tudi mogočen! On obeta vse, da dobi oblastila od udov; tako je neki udovi veleposestnici obljubil vse, kar si želi in ona se je dala premotiti. Jakelj, težek bo račun enkrat, zakaj vsake reči bo ko-

nec, bode tudi tega, da ne bo Jakelj nosil zvonca. Odpadnik je tudi na gradu: ta možicelj si mnogo prizadeva: šel je k nekemu možu in ga na vso silo nagovarjal, da mora iti volit: Vi morate nemško voliti. On mu je na dalje rekel, da bo prišel z vozom po nj. Oh, dragi gospodarek, zakaj se tako trudite? Ali Vama z Jakeljnom kaže tolik dobiček, da se tako trudita? Imejta rajši druge reči v redu, zakaj sivi lasi Vama že oznanjujejo, da bo kmalu potekel čas zemeljskega bivanja; morda upata, da bodo vama šulverainovci in odpadniki lavorjev venec na grob položili? Gotovo ne, Slovinci pa si bodo gotovo govorili: tu počiva odpadnik in kak izdajalec naroda. Škoda, da bota tam v sredi njih počivala, koje sta grdo sovražila. Dragi bralci, podajte se na dan volitve, ko bodo veleposestniki volili, na volišče, tam boš videl odpadnike zagrizeno pooblastila v rokah držati, slabotne in bolehtne, ki se že več tednov iz sobe ne ganejo; na volišče jih bodo gotovo privlekli, ako tam pri priči dušo izdihnejo, samo da bi še Jakelj bil tajnik, Lah načelnik. Škoda, da se tako zmage veselite. Ne bo sijajna, ampak prisiljena: na vse kraje ste glasove lovili, iz lastnega prepričanja ste malo jih dobili, radujte se tri leta, mnogi gotovo zadaji krat, pa s tem ne bote Slovencev oplašili. Oni lepo napredujejo, ker se pri volitvi pokaže, kako da so zavedni. Dragi Slovinci, bodite zvesti vedno domovini, nič se ne prestrašite, da bi nas ti odpadniki v manjšino potisnili; s tem nas še bolj vtrdijo in se daje spoznati, kako skrbijo za kmeta, kateri jih živi. Prišli bojo časi, ko bojo njih imena zginola, zakaj njih potomeci ne obetajo dosti veljave. Storimo vsaki svojo dolžnost, gotovo to ne bo brez uspeha.

Od sv. Barbare v slov. goricah. (Zahvala). Kakor se je vže naznanilo, bile so v naši župniji od 27. nov. do 6. dec. t. l. eksercicije za ljudstvo. Prečastiti gospodje g. misijonarji od sv. Jožefa pri Celju prihiteli so blagovoljno na prošnjo našega veleč. g. župnika, da bi to veliko pobožnost z vernim ljudstvom opravljali. Vršilo se je vse v najlepšem redu, če prav je bilo sleherni dan ogromno pobožnega ljudstva, ne samo iz domače, nego tudi iz tujih župnij, tako da je bila hiša božja vže pretesna, da bi vsprejela toliko množico vernih kristjanov. Pobožni čut, ki mora ob takem sv. času vsako srce navdajati, ni se nikakor žalil; to je treba hvalevredno opomniti, posebno, ker je med sv. eksercicijami tudi crkveni shod bil, in pri taki priliki se ne redkokrat žali Gospodovo ime in očitno onečasti. Sv. obhajilo jih je sprejelo oko 1500. Res lahko rečemo, da se je zopet oni sladki mir božji v našo sredino vrnil, katerega nam, kakor božji Zveličar pravi, svet ne more podati. — Bog povrni torej preč. gg. misijonarjem veliki trud, s katerim so ne-